

„KRANTAS“

„Perplaukę jie išlipo į krantą Genezarete.“ (Mt 14, 34)

Veiksmas prasideda paskutinę dienos valandą, saulei besileidžiant. Kai mokiniai jau pusę kelio Kafarnaumo linkui nusiyrė, sutemo visiškai, be to, dar pakilo audra. Tokia situacijoje - tamsoje ir audroje, taip pat nesant Jėzui viskas pasidaro labai ankšta. Šie dalykai yra tarpusavyje labai susiję ir atskleidžia visą spektrą Jėzaus buvimo kartu būtinybę: kai Jėzus kartu, tada nei audra, nei tamsa neturi galios – viskas platu, šviesu ir ramu. Su Jėzumi mokiniai pasiekia tikslą, jo artuma saugo ir gelbsti.

Iš pradžių mokiniai pamatę Jėzų išsigando. Tai – dieviško artumo baimė. Kas tai yra labai neaišku. Todėl Jėzus prabyla, kad mokiniai įsitikintų, jog tai Jis, o ne koks mirażas ar vaiduoklis. „Aš esu“ qaprėpia visus Jėzaus pasisakymus apie save: aš esu gyvybės duona, vartai, gerasis ganytojas ir t.t. Galiausiai šis „Aš esu“ yra dieviškumo įvardijimas („Aš esu Esantysis“ Iš 3,14)

Kai mokiniai jau norėjo priimti Jėzų į valtį, jie pasiekė krantą. Šis perplaukimas ežero primena Izraelitų Nendrių jūros perėjimą: su Jėzumi jokios tamsos jėgos nepavojingos, jos negali pasiglemžti nei Jėzaus, nei su juo esančių jo mokinių.

Jaunimo dienos - dvasinis susitikimas. Tos dienos - lyg rekolekcijos, ugdymo laikas. Štai kodėl joms reikia pasiruošti. Pasiruošimas yra daug svarbesnis nei dalyvavimas šventėje; pasiruošimas atskleis katechezės, Evangelijos bei susitikimo turinį. Po šio susitikimo turėtų būti tęsinys. Daugelis jaunų žmonių po jaunimo dienų skundėsi: "grįžau namo pilnas entuziazmo, o mane paliko visiškai vieną". Prarastume laiką ir energiją, jei negalvotume apie tęsinį. Ir šis tęsinys galėtų tapti pastiprinimu mūsų Bažnyčiai. Bažnyčia yra nuolat keliaujanti Dievo tauta. Todėl nesustokime, būkime šiandienos pasauliui naujos bendruomenės ženklas. Jau dabar keliaukime kartu statyti tokią Bažnyčią.

Mėnesio susitikimų medžiagą galite rasti Jūsų vyskupijų jaunimo centruose arba www.jaunimodienos.lt/ljd2007

Vilniaus arkivyskupijos jaunimo centras

Aušros Vartų g. 12, LT-01129 Vilnius
Tel. (5) 262 14 08, 8 610 37314, faks.
(5) 212 14 67
vajc@vajc.lt, vajc@takas.lt
www.vajc.lt

Kauno arkivyskupijos jaunimo centras

Vilniaus g. 7, LT-44281 Kaunas
Tel. (37) 32 25 78, faks.
jaunimo.c@kn.lcn.lt
www.lcn.lt/kaunas/centrai/jaunimo_c.html

Šiaulių vyskupijos jaunimo centras

Vilniaus g. 247b, LT-76343 Šiauliai
Tel. (41) 42 72 63, faks. (41) 52 21 16
svjc@takas.lt

Panevėžio vyskupijos jaunimo centras

Marijonų g. 24, LT-35138, Panevėžys
Tel./faks. (45) 50 77 94
pvjc@takas.lt

Kaišiadorių vyskupijos jaunimo centras

Birutės g. 9, LT-56124 Kaišiadorys
Tel./faks. (346) 6 00 99
jaunimo.c@ks.lcn.lt

Telšių vyskupijos jaunimo centras

Gedimino g. 17, LT -87134 Telšiai
Tel. /faks. (444) 6 07 22
tvjc@andernetas.lt
www.telsiai.lcn.lt/tvjc.htm

Vilkaviškio vyskupijos jaunimo centras

Bendoriaus g.3, LT-68300
Marijampolė
Tel. (343) 9 28 91
jaunimo.c@vk.lcn.lt

BIRŽELIO MĖNESIO ŠVENTOJI

KŪDIKĖLIO JĖZAUS TERESĖLĖ



1897 metų vasarą Lizjė karmelitų vienuolyne su mirtimi grumiasi 24 metų vienuolė. Jos plaučiai sunaikinti tuberkuliozės, kvėpuoja ji silpnai ir trūkčiojamai. Dusulio priepuoliai, badavimo nualinto organizmo haliucinacijos, mintys apie savižudybę. Pro atvirą langą mirštančioji girdi, kaip tarpusavyje kalbasi dvi seserys: „Sesuo Teresė tuoj mirs,- sako viena abejingai.- ką bus galima parašyti pranešime apie mirtį kitiems vienuolynams? Ji atėjo pas mus, gyveno ir mirė – daugiau iš tikrųjų nėra ką pasakyti“.

Teresėlė nuo vaikystės svajoto tik apie karmelitų vienuolyną, pasiekė vyskupą, o paskui ir Romą, kad gautų leidimą įstoti jau 15 metų. Vatikane ji sukėlė skandalą, kai audiencijoje pas popiežių Leoną XIII apkabino jo kelius ir maldavo: „O, pasakykite taip!“ – kol kilmingieji gvardiečiai jos neištempė iš salės.

O dabar – mirties akivaizdoje – kas liko iš tuometinių dangų šturmuojančių idealų?

„Ar jūs matote tą juodą kiaurymę, kurioje nieko negalima atskirti?“ – klausia ji vienos lankytojos. – „Tokioje pat skylėje esu aš su savo dvasia ir kūnu. O taip, kokia tamsybė!“

Karmelitų vienuolyne beveik niekas nežino, kad šią džiaugsmingos sielos visada besišypsančią seserį jau pusantrų metų kankina siaubingos tikėjimo abejonės. Dangus man užsiveria vis labiau ir labiau, nutaria ji. „Aš netikiu amžinuoju gyvenimu, man atrodo, kad po šio mirtingo gyvenimo daugiau nieko nėra“.

Ne, Kūdikėlio Jėzaus Teresė, kuri, būdama dvidešimtmetė, rūpinasi naujai į Lizjė stojančių noviciančių išsilavinimu, nelaiko savęs pavyzdinga ordino atstove. Kai gęsta jos tik 24 metus egzistavusi gyvybė, už vienuolyno sienų Teresės nepažįsta beveik niekas. Tačiau vėliau įvyksta stebuklas: jos autobiografijos, nors padrikai ir nuobodžiai parašytos, pilnos saldaus to meto pamaldumo stiliaus ir pernelyg paaugliško požiūrio, vien prancūzų kalba parduodama pustrečio milijono egzempliorių per 25 metus. Šiandien knyga išversta į daugiau kaip 60 kalbų ir dialektų.

Visų šalių piligrimai apgula Lizjė kapines, krapšto žemės grumstelius bei šapus nuo kapo su mediniu kryžiumi kaip brangias relikvijas. Mažosios vienuolės kultas peržengia tautų ir konfesijų ribas: jos paveikslas garbinamas Nazareto graikų-katalikų bažnyčioje, Kaire susižavėję musulmonai pastato Alacho Šventajai bažnyčią. Kai 1925 metais popiežius Pijus XI dalyvaujant pusė milijono tikinčiųjų paskelbia Teresę šventąja, pirmą kartą tokios ceremonijos metu Šv. Petro katedrą sudrebina griausmingi plojimai.

Kuo taip sužavėjo ir vis dar žavi žmones mažoji vienuolė, kuri gyveno pasislėpusi kukliame vienuolyne?

Trys tikrosios Teresės seserys, kurios buvo taip pat tame pačiame Lizjė karmelitų vienuolyne – visomis išgalėmis stengėsi pateikti pasauliui Teresės kaip šventosios paveikslą. Polina ištaisė paliktuose rankraščiuose išdavikiškus beprasmybės nuojautų bei tikėjimo abejonių įrodymus. Selina, meniškos prigimties, tačiau neturinti jokio išsilavinimo, retušavo savo sesers nuotraukas, kad jose išnyktų depresijos bei energijos bruožai. Laimei, ši nepiktavalė apgavystė nepavyko. Paprasti žmonės atpažino, kad už idealizuotos figūros slepiasi žmogus su tikriausia žemiška baime ir troškimais, kuriam peršasi „blogiausio materialisto“ mintys, kuris nebesidžiaugia Dievu ir tebetiki tik savo atkaklia, drąsia meile: „Mano kvailystė yra mano viltyje,- sako ji mirties patale ir priduria:- aš Jam nieko nesakau – aš Jį myliu!“

Anksčiau ji nebūtų galėjusi net įsivaizduoti, kad protingas žmogus gali atmesti dangaus egzistavimą. Dabar į netikinčius ji žvelgia kaip į brolius ir prašo Dievo su beprotiška meile, kad galėtų valgyti su jais prie to paties „kartybių pilno“ stalo.

Išaugusi besibaigiančio 19-ojo šimtmečio katalikiškoje aplinkoje, atsargiai, bet kartu radikaliai atsiriboja nuo nuperkamo, baimės ir ribotų mąstymų pagrįsto pamaldumo klaidų bei savo kukliomis formuluotėmis paruošia naują dvasinį startą, kuris vėliau su II Vatikano Susirinkimu apims visą Bažnyčią.

ŠVENTOJI TERESĖLĖ – LIETUVOS JAUNIMO DIENŲ GLOBĖJA

Dievo žodyje, ypač Psalmių knygoje, Dievas labai dažnai vaizduojamas kaip globėjas. Žmogus, patyręs Dievo meilės veikimą, supranta, kad Dievas, nors Visagalis, yra šalia esantysis, mus globoja.

Tu, jaunas žmogau, kiek kartų tai patyrei: sunkumuose, gyvenimo išbandymuose. Ar mes savo širdyje tokiais momentais nesakome: „Globok mane, Dieve, prie Tavęs aš glaudžiuosi.“ (15 psalmė)

Keliaujant į Lietuvos jaunimo dienas Klaipėdoje, Dievas globoja mus kelyje ir dar papildomai siunčia angelus bei šventuosius globėjus.

Viena šventoji yra ir bus ypač arti mūsų visų: Šventoji Teresėle – Ji yra LJD globėja. Tačiau labiausiai, kaip vyresnioji sesutė tikėjime, Teresėle nori tapti mūsų gyvenimo globėja. Tad – svarbu susipažinti su ja. Popiežius Jonas Paulius II vadino ją „jaunimo vidinio gyvenimo mokytoja ir globėja.“ Pasaulio jaunimo dienose Paryžiuje, 1997 metais, Popiežius ypatingai pasiūlė jauniems žmonėms priimti Teresėlę kaip globėją.

Kai išgirsime Jėzų mums sakantį: „Drašos! Tai aš!“ Klaipėdos pakrantėje, Teresėle bus šalia mūsų. Jos relikvijos yra tas paprastas Teresėlės buvimo ir globos ženklas. Prie relikvijų per visas LJD galėsime atrasti Teresėlės rūpestingą meilę mums.

Visą gyvenimą Teresėlė mokėsi išeiti iš baimės pasitikėjimo link. Gal ir mumyse netrūksta meilės ar dosnumo mylėti kitus, tačiau trūksta pasitikėjimo. Globėjas yra būtent tas žmogus, kuris grąžina mums pasitikėjimą.

Teresėle, būk mūsų globėja. Išmokyk mus pasitikėti. Išmokyk mus, jaunas žmones, atrasti vidinio gyvenimo grožį ir drąsiai sekti Jėzų kasdienybėje.

Brolis Bartas, Tiberiados bendruomenė

1997 metais Teresėlė tapo Bažnyčios Mokytoja. Taigi ji žino visus dvasinio gyvenimo takelius ir visus vaistus prieš liūdesį. Tu gal net esi jos amžiaus? Ji mirė, kai jai buvo 24 metai.

Mažoji Teresė surado tau mažytį takelį, paprastutį ir gilų, nes šventumas skirtas ir tau! Ji suprato, kad norint tapti šventuoju, to reikia trokšti nuolatos, kiekvieną dieną ir kuris nepasiekiamas savo jėgomis, o yra Dievo dovana kaip atsakas į mūsų atsivertimo troškimą.

Teresėlės šventumas nėra medus! Ji nepraleidžia jokios mažos aukos, šių mažų „niekelių“, kaip ji sakydavo, o darydavo su didele meile Jėzui. Būtent meilė padaro aukas mielas Dievui. Neabejok, tu taip pat tam turi daugybę progų!

Atrask šventųjų bendravimą – Bažnyčios turtą, nes kiekvienas šventasis veikia Bažnyčioje tiek, kiek patys prašome pagalbos. Pasirink savo draugus, savo sąjungininkus danguje. Šventieji niekuomet nepasensta, jie visuomet eina priekyje ir visuomet dega ateitimi.

(Brolis Morkus „O mano džiaugsmė! Kristus prisikėlė!)